

TO AANDELIGE SANGE

115

I

Stille

Den sto - re Me - ster kom - mer! fuld - kær - lig er hans Id: han

5 sid - der ved Smel - te - dig - len og lut - rer Søl - vet med Flid.

1. Den store Mester kommer!
fuldkærlig er hans Id:
han sidder ved Smeltingen
og lutrer Sølvjet med Flid.
2. Det Øjeblik han venter
og agter kærlig paa,
naar klarlig hans eget Billed
vil dybt i Sølvspejlet staa.
3. Den store Mester kommer,
som smelter Sjæl og Sind,
han sidder ved Hjertergruben,
han ser i Sjælene ind.
4. Og har i Hjerterdybet
sit Billed klart han set,
da glædes den høje Mester,
saa er hans Gerning alt sket!

B.S. Ingemann

Med fast Værdighed

Ud - rund - ne er de gam - le Da - ge som Flo - der i det

5 sto - re Hav, og hvor sig hvi - ler nu den Sva - ge, dér

10 fandt den Stær - ke og sin Grav; men lo - vet væ - re

14 Him - lens Gud! de Æd - les Æt dør al - - drig ud!

1. Udrundne er de gamle Dage
som Floder i det store Hav,
og hvor sig hviler nu den Svage,
dér fandt den Stærke og sin Grav;
men lovet være Himlens Gud!
de Ædles Æt dør aldrig ud!

2. Mens Graven kastes, Vuggen gynger,
og Liv udsletter Dødens Spor;
saa altid sig igen forynger
hver ædel Sjæl i Syd og Nord,
og Mindet, som Guds Miskundhed,
forplanter sig i Tusind Led.

3. Saa lad derpaa os Syn da fæste,
hvad Ædle kalder Livets Lyst!
Ja, lad os kæmpe med de Bedste
og vove kækt mod Død en Dyst!
at byde den og Verden Trods
kan med Guds Hjælp og lykkes os.

N.F.S. Grundtvig

Udsættelsen af begge Melodier kan benyttes som den er ogsaa til firestemmig blandet Kor, men isaaafald Nr. II en Tone højere.